

Надежда Захариева

Ти и аз

Ти си влюбен в смъртта, аз –
безкрайно в живота.
Ти я викаш: Ела!, аз му шепна: Не бягай!...
Като впряг през света, все разнообразен,
скърцащ със колела, с тебе движим се някак.

Впряг потеглил напред.
Де в несговор, де в сговор.
Де в галоп, де едвам, Де безгрижен, де грижен.
В недобре и добре сбира мед и отрова,
но – с товар, без товар,
весел, тъжен – се движи.

Колко впряга край нас здрави, прави и бързи
по нагорния път се разпрегнаха, Боже!
А пък нашият – на, уж нестроен и скърцащ,
нито камък, ни прът да го спрат е възможно.

Завист – алчен порой, злоба – яма без изход,
мъжки бяс, тъмен глад на жени-самки хищни
завъртяват хоро все по-близко и близко,
но заплитат се с яд
в своите собствени нишки.

Е, какво пък, така си е било отвеки.
Разнолик е света и човекът – некротък.
Но ръка за ръка ще вървим с теб полека
аз със теб – към смъртта,
ти със мен – през живота.

КРАЙ

© 2001 Надежда Захариева

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие А6, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8664>]